

WIE PARTICIPEREN ER IN BUURTHULP EN HOE DAN?

Mensen die actief willen zijn in buurthulp hebben een duwtje in de rug nodig om dit ook daadwerkelijk te gaan doen. Dat kan geconcludeerd worden uit het afstudeeronderzoek van **Tinka van der Loo**. Zij deed kwantitatief en kwalitatief onderzoek in een middenklasse wijk in Nieuwegein en vond dat er een groot verschil is tussen het aantal mensen dat bereid is om actief te worden in buurthulp, en het aantal mensen dat ook daadwerkelijk actief is. In haar onderzoek ging zij in op wie die burger die bereid is om te participeren nu is, en wat ervoor nodig is om ervoor te zorgen dat deze mensen ook daadwerkelijk actief gaan worden in buurthulp.

Karaktereigenschappen van burgers.

Het onderzoek was opgedeeld in verschillende onderdelen; een statistisch onderdeel waarin verschillende karaktereigenschappen van burgers werden getest en een kwalitatief onderdeel waarin motivaties voor participatie en vooral ook motivaties om niet te participeren werden ondervraagd.

Uit het statistische onderzoek kwam naar voren dat er geen eenduidig profiel gemaakt kan worden van burgers die bereid zijn actief te worden in buurthulp. Geen van de geteste karaktereigenschappen konden de bereidheid om te participeren in buurthulp voorspellen.

Er waren echter wel enkele karaktereigenschappen die daadwerkelijke participatie in buurthulp konden voorspellen. De eerste karaktereigenschap die participatie in buurthulp kon voorspellen was het hebben van een koopwoning. Dit betekent dat mensen met een koopwoning vaker participeren in buurthulp dan mensen die geen koopwoning hebben.

De tweede karaktereigenschap die participatie in buurthulp kon voorspellen was het hebben van kinderen onder de 17 jaar. Burgers met kinderen onder de 17 jaar participeren dus vaker in buurthulp dan mensen met geen kinderen of oudere kinderen.

Dit kan betekenen dat mensen meer willen investeren in hun buurt, omdat ze ook meer te verliezen hebben. Mensen met een koopwoning en kinderen onder de 17 jaar zijn wellicht minder mobiel om naar een andere wijk of stad te vertrekken en investeren daarom wellicht meer in hun buurt dan anderen. Hoewel dit negatief klinkt, kan dit ook een positieve noot zijn. Middenklasse wijken bestaan namelijk voor een groot deel uit koopwoningen en in middenklasse wijken wonen veelal jonge gezinnen met kinderen.

Discrepancie tussen bereidheid tot participatie en daadwerkelijke participatie?

Er is een grote bereidheid tot participatie (+/- 60%) onder burgers in een middenklasse wijk. Toch konden er uit het statistische onderzoek geen karaktereigenschappen van deze groep worden onderscheiden.

De tweede onderzoeksvraag van het statistische onderzoek was gericht op daadwerkelijke participatie in buurthulp. Hoewel veel burgers bereid waren om te participeren, waren beduidend weinig mensen daadwerkelijk actief in buurthulp (+/- 20%). Dit was opmerkelijk, want mensen zijn dus wel bereid om te participeren maar toch participeren zij niet.

Om deze schijnbare tegenstelling verder te onderzoeken werden ook enkele vragen gesteld over de motivatie van burgers om te participeren, maar ook om motivaties te onderzoeken waarom mensen juist niet participeren in buurthulp.

Hulp en ondersteuning aan burgers

Uit de vragen over de motivatie om wel of niet te participeren in buurthulp kwamen een drietal interessante zaken naar voren. Ten eerste wisten burgers niet precies hoe zij hun talenten het beste konden aanbieden. Buurtbewoners waren bereid om te participeren in buurthulp, maar wisten niet goed hoe zij konden helpen. Ten tweede wisten buurtbewoners ook niet goed waar zij andere buurtbewoners mee zouden kunnen helpen. Dit betekent dus dat de vraag niet duidelijk is. Ten derde misten buurtbewoners een platform waar vraag en aanbod van buurthulp duidelijk vindbaar zijn. Tot slot werd er nog aangegeven dat buurtbewoners vonden dat inwoners individualistisch ingesteld waren, waardoor zij van mening waren dat er geen behoefte was aan buurthulp. Dit kan echter samenhangen met het gebrek aan kennis over de hulpvragen die er spelen in de wijk.

Samengevat

Samengevat spelen er dus verschillende zaken in de onderzochte wijk waardoor er wel grote bereidheid is tot het participeren in buurthulp, maar dat buurthulp niet goed van de grond lijkt te komen. Het lijkt erop dat vooral het gemis van een digitaal platform waarop vraag en aanbod duidelijk vermeld staan veel van deze obstakels zou kunnen oplossen. Op zo'n platform kunnen bewoners niet alleen zien welke vragen er spelen, zij kunnen ook hun eigen talenten adverteren én er kunnen verschillende vragen worden gesteld; van kortdurende of eenmalige acties tot frequentere of langdurende hulpvragen. Door het digitale platform kunnen mensen met elkaar worden verbonden en kan buurthulp beter aansluiten bij zowel mensen die graag hulp willen aanbieden als bij mensen die hulp nodig hebben. Welzijnsorganisaties kunnen hierop inspelen door de verbindende factor te spelen in de bemiddeling bij buurthulp. Zij kunnen het digitale platform faciliteren en beheren, mensen wegwijs maken op het digitale platform en hierdoor ook de zelfredzaamheid van burgers stimuleren en vergroten.